

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/104/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010683
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722010683.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Luptáka, PhD., MBA a členov senátu JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Petra Hunáka, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. novembra 2023, v trestnej veci obžalovanej A. B., stíhanej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/127/2022 zo dňa 12. 07. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovanej A. B. proti výroku o vine zamietá.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej A. B. proti výroku o treste zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/127/2022 zo dňa 12. 07. 2023 bola obžalovaná A. B. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, že

aj napriek tomu, že jej bola rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 21P/31/2019- 33 zo dňa 10. 07. 2019 právoplatným dňa 08. 08. 2019 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej C. D., nar. XX. XX. XXXX výživným v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona, počnúc dňom doručenia rozsudku, vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca dieťaťa A. D., C. XX. XX. XXXX, sa tejto svojej zákonnej povinnosti vyplývajúcej zo Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, v obci E. F., okres G. a na iných miestach, kde sa zdržiavala, v období od 01. 11. 2019 do 12. 07. 2023, úmyselne vyhýbala, keď bola zamestnaná len od 27. 07. 2020 do 20. 08. 2020 v spoločnosti Maxin´s People Slovakia s.r.o., kde s ňou bol ukončený pracovný pomer pre absenciu, následne sa nezaevidovala ako uchádzačka o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, nebola a nie je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi ani iných dávok a nezaobstarala si iný dostatočný príjem na úhradu výživného, a teda si sama vlastným zavinením privodila stav bez hmotného zabezpečenia, pričom na výživné zaplatila len dňa 18. 09. 2020 sumu 50,- €, čím jej voči oprávnenému A. D., C. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. F. XXX, H. G., vznikol na výživnom dlh v celkovej výške 1.059,23 €.

Protí uvedenému rozsudku podala obžalovaná podanie označené ako odpor proti trestnému rozsudku, v ktorom uviedla, že rozsudok nepovažuje za správny a dôvodný, nakoľko jej nebolo umožnené predloženie potrebných dokladov na preukázanie podstaty skutku a žiada, aby súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie a po vykonanom dokazovaní spravodlivo rozhodol.

Krajský súd podanie obžalovanej vyhodnotil ako odvolanie smerujúce proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, tzn. ako proti výroku o vine, tak aj proti výroku o treste.

Na verejnom zasadnutí dňa 16. 11. 2023 krajský prokurátor uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný tak vo výroku o vine, ako aj vo výroku o treste a navrhuje odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaná sa z konania verejného zasadnutia ospravedlnila a požiadala, aby súd rozhodol v jej neprítomnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.), pričom v časti odvolania obžalovanej proti výroku o vine konštatoval dôvody na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť ostatných výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej proti výroku o treste nebolo podané dôvodne, pričom odvolanie obžalovanej proti výroku o vine bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd umožnil urobiť obžalovanej vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. a nasl. Obžalovaná po poučení urobila vyhlásenie, že nepopiera spáchanie žalovaného skutku a na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. odpovedala kladne „áno“. Po vyžiadaní stanoviska prokurátora, súd následne v súlade s § 257 ods. 7 Tr. por., uznesením prijal vyhlásenie obžalovanej a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. uznesením vyhlásil, že vykoná dokazovanie len v rozsahu ukladania trestu, resp. účinnej ľútosti.

Prijatiu vyhlásenia obžalovanej nebránila ani žiadna iná skutočnosť obsiahnutá v spisovom materiáli, ktorá by zakladala pochybnosti o vine obžalovanej a potrebu vykonania dokazovania v tomto smere.

Krajský súd teda poukazuje na skutočnosť, že pri preskúmaní napadnutého rozsudku akceptoval skutočnosť, že nebolo možné podať odvolanie v rozsahu vyhlásenia obžalovanej o nepopretí spáchania skutku a odvolací súd obmedzený revíznym princípom, preskúmaval napadnutý výrok o treste a konanie mu predchádzajúce, pretože vyhodnotil, že odvolanie obžalovanej bolo podané aj proti výroku o treste.

Odvolací súd postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovanej proti výroku o vine zamietol, nakoľko toto smerovalo proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Vo vzťahu k odvolaniu podanému proti výroku o treste, odvolací súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady Trestného zákona upravujúce ukladanie trestov, na ktoré je povinný prihliadnuť a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanej uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje, nakoľko opakovať správne a logické dôvody, by bolo na tomto mieste nadbytočné.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko zo dňa 19. 12. 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I.ÚS 56/01).

Uložený trest obžalovanej vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, tzn. na samej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby je aj podľa krajského súdu postačujúci, splňujúci atribúty generálnej a individuálnej prevencie, ktorý dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovanej. Krajský súd zároveň nezistil žiadne zásadné porušenie ustanovení o ukladaní trestu. Treba zdôrazniť, že obžalovaná sa páchania trestného činu dopúšťala aj počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za iný trestný čin, hoci toto odsúdenie je v súčasnosti už ex lege zahladené, pričom obžalovaná aj v súčasnosti udržiava protiprávny stav, výživné ani v časti dlhodobo neplatí a o dcéru sa nijako nezaujíma. Ani odvolací súd, poukazujúc na vyššie uvedené dôvody, keďže sa stotožňuje s dôvodmi okresného súdu, nevidel dôvod na prípadné uloženie alternatívneho trestu.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku, z vyššie uvedených dôvodov odvolanie obžalovanej A. B. proti výroku o treste, považujúc ho za nedôvodné, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.